

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 6 października 2016 r.

LEX-I.4131.184.2016.KS

Rada Gminy Prażmów
ul. Piotra Czołchańskiego 1
05 – 505 Prażmów

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIII.193.2016 Rady Gminy Prażmów z dnia 30 sierpnia 2016 r. w *sprawie diet oraz zwrotu kosztów podróży służbowych dla radnych, w części dotyczącej § 2 i § 3.*

Uzasadnienie

Rada Gminy Prażmów w dniu 30 sierpnia 2016 r. podjęła uchwałę Nr XXIII.193.2016 w *sprawie diet oraz zwrotu kosztów podróży służbowych dla radnych.* Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 9 września 2016 r.

Jako podstawę prawną podjęcia uchwały Rada Gminy przywołała art. 25 ust. 4 ustawy

z dnia 8 marca 2016 r. o samorządzie gminnym, zgodnie z którym na zasadach ustalonych przez radę gminy radnemu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży. Inaczej mówiąc powołany przepis daje radzie gminy możliwość ustanowienia zasad rekompensaty wydatków radnym, w postaci diety i zwrotu kosztów podróży służbowej. W użytym przez ustawodawcę sformułowaniu „zasad” mieści więc tryb ich rozliczeń. Jednocześnie ustawodawca wskazał w przepisach maksymalną wysokość diety przysługującej radnemu (art. 25 ust. 6 i ust. 7 ustawy), która nie może przekroczyć w ciągu miesiąca łącznie półtaronkrotności kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej strefie budżetowej oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 966) oraz kwoty określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie maksymalnej wysokości diet przysługujących radnemu gminy (Dz. U. z 2000 r. Nr 61, poz. 710). Rada gminy przy ustalaniu wysokości diet radnych bierze pod uwagę funkcje pełnione przez radnego.

W § 2 przedmiotowej uchwały Rada Gminy uchwaliła, że radnym w czasie sprawowania mandatu przysługuje:

„1. (...) comiesięczny stały ryczałt diety, bez względu na ilość odbywających się sesji i komisji:

- 1) 250 zł. - dla radnego, który nie jest członkiem żadnej komisji,*
- 2) 350 zł. - dla radnego, który jest członkiem jednej komisji,*
- 3) 600 zł. - dla radnego, który jest członkiem dwóch i więcej komisji.”*

Następnie w § 2 ust. 2 i 3 Rada Gminy ustaliła „comiesięczny stały ryczałt diety” dla Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego w wysokości odpowiednio 1300 zł i 700 zł.

Należy wskazać, że orzecznictwo sądowe, w tym wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 7 listopada 2013 r., sygn. akt II SA/Op 316/13 stanowi, że użyty przez ustawodawcę zwrot „dieta” należy rozumieć jako zwrot kosztów związanych z pełnieniem funkcji radnego. Jego istota sprowadza się do wyrównywania wydatków i strat spowodowanych pełnieniem wskazanej funkcji. Osoba pełniąca tę funkcję zachowuje więc prawo do zwrotu kosztów i wydatków poniesionych w związku ze sprawowaniem funkcji, a nie z tytułu samego faktu bycia taką osobą. Powinna być zatem ściśle powiązana z aktywnością radnych w pracach rady i zależna od rzeczywistego wykonywania obowiązków związanych z pełnioną funkcją. Ponadto w ocenie Sądu ustalona w stałej kwocie dieta w formie ryczałtu miesięcznego traci charakter rekompensaty utraconego wynagrodzenia, niezależnego od kosztów związanych z pełnieniem funkcji.

Powyższe stanowisko potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 czerwca 2016 r., sygn. akt. II OSK 406/14, co determinuje linię orzecniczą organu nadzoru.

W związku z tym należy stwierdzić, że Rada wykonała wprawdzie ustawowy obowiązek przyznania diety radnym Rady Gminy wynikający z art. 25 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, jednakże ustalenie wysokości diety dla radnych, Przewodniczącego i wiceprzewodniczącego rady jako stałego miesięcznego wynagrodzenia niezależnego od udziału w pracach organów gminy, powoduje, że określony ryczałt miesięczny traci charakter rekompensacyjny. W ocenie organu nadzoru dieta winna zostać określona w uchwale poprzez ustalenie konkretnej kwoty za udział w każdym odbytym posiedzeniu sesji czy też komisji, przy czym dieta nie może przekroczyć limitu określonego w ustawie i rozporządzeniu.

Warto również zaznaczyć, że podkreślany wielokrotnie charakter pracy radnego w organach jednostek samorządu terytorialnego, wiąże się zawsze z ponoszeniem przez zainteresowanych kosztów związanych z pełnieniem mandatu radnego, m.in. kosztów związanych z potrąceniem wynagrodzenia za pracę w czasie uczestnictwa w pracach organu rady np. sesji oraz komisji.

W uwzględnieniu powyższego, organ nadzoru uznał stwierdzenie nieważności uchwały w części określonej w petitum rozstrzygnięcia za w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie Prażmów przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

WOJEWÓDZA MAZOWIECKI

Zdzisław Szipera